

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets § 21 a, stk. 3, kan der kun igangsættes projekter i Danmark efter tilladelse fra miljøministeren. Loven angiver i § 21 a alene en afgrænsning af de projekttyper, som ikke kan godkendes.

Følgende JI-projekter kan efter lovforslaget ikke godkendes til iværksættelse i Danmark:

- Projekter, som ikke er i overensstemmelse med dansk klimastrategi.
- Projekter, der udføres af fysiske eller juridiske personer, som er hjemmehørende i Danmark.
- Projekter, der direkte eller indirekte begrænser drivhusgasudledninger fra produktionsenheder, der er omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- Projekter, som er i strid med dansk lovgivning eller EU-retten.
- Projekter, der er i strid med internationale forpligtelser, herunder retningslinjer m.m. vedtaget i henhold til FN's klimakonvention og Kyotoprotokollen.
- Projekter, hvor ansøgeren ikke skønnes at have de fornødne tekniske eller økonomiske forudsætninger.

Miljøministeren kan efter forslaget til § 21 a, stk. 9, fastsætte nærmere regler for tilladelse efter bestemmelsen. Fastsættelse af sådanne regler vil efter sædvanlig praksis ske efter høring af berørte parter, herunder en orientering af Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Spørgsmål 11:

Vil ministeren – eventuelt gennem en udtalelse i udvalgets betænkning – tilkendegive, at den danske godkendelsesordning, som vil blive udarbejdet af Miljøministeriet, vil være i overensstemmelse med principperne i »Gold Standard«?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøministeren, der oplyser følgende:

»Som det fremgår af mit svar på udvalgets spørgsmål 8, finder jeg WWF's »Gold Standard« for restriktiv. Der findes mange gode klimaprojekter, der ikke er omfattet af denne standard. Klimaprojekter skal godkendes efter FN-reglerne, som sikrer, at projekterne resulterer i reelle besparelser i udledningen af drivhusgasser.

Jeg vil derfor ikke begrænse den danske godkendelsesordning til projekter, der falder inden for »Gold Standard«.

Spørgsmål 12:

Hvordan fortolker regeringen supplementaritetsprincippet i Kyotoprotokollen, og har regeringen overvejelser om, hvordan princippet gennemføres, herunder hvilke virkemidler der kan bringes i anvendelse?

Svar:

Princippet om supplementaritet handler om, at vi i de industrialiserede lande skal gå foran og opfylde en væsentlig del af vores forpligtelser hjemme. Dermed demonstrerer vi vilje til at »fejle for egen dør«, og vi baner vejen for den teknologiske udvikling, der er nødvendig for at løse klimaproblemet på længere sigt.

Miljøministeren har vedrørende fortolkning af supplementaritetsprincippet oplyst, at der ikke internationalt er en præcis fortolkning af supplementaritetskravet med en kvantitativ angivelse af, hvor stor en del af indsatsen der skal ske indenlandsk, og hvordan det præcist skal gøres op. Det giver derfor ikke mening at operere med en international fast kvantificerbar supplementaritetsforpligtelse. Den endelige vurdering af om det enkelte land overholder supplementaritetsforpligtelsen vil blive foretaget af FN's kommende såkaldte overholdelseskomite efter 2012, når de nødvendige oplysninger foreligger.

Miljøministeren har endvidere oplyst, at supplementaritetsprincippet vedrører reduktionsforpligtelserne i medfør af Kyotoprotokollen. Den nationale allokeringsplan for 2008-12 vil indeholde en redegørelse for, hvilke tiltag Danmark vil gennemføre for at opfylde reduktionsforpligtelsen. Et af de hensyn, der vil indgå i overvejelserne, er supplementaritetsforpligtelsen. Kvoteallokeringsplanen skal gennemføres ved en ændring af CO₂-kvoteloven, hvor der også vil skulle tages stilling til spørgsmålet om et loft for anvendelsen af JI og CDM. Regeringen undersøger p.t. de nærmere aspekter vedrørende EU kvoters status i forhold til supplementaritetsforpligtelsen.

Miljøministeriets rapport om den historiske klimaindsats konkluderer, at den globale effekt af de betragtede tiltag siden 1990 vil give anledning til CO₂-reduktioner på 20,6 mio. tons/år i